

Underviks skola lades ner efter vårterminen 2001. Under senare år har Ulla och Göran Sjöstedt sålt rättvisemärkta och ekologiska produkter här, men sedan januari i år är den gamla skolan med tillhörande byggnader till salu igen.

FOTO: COHNNY SKOGLUND

Från livat till nästan heldött

Kari Sjöstrand ville bort från Stockholm och flyttade med man och tre barn till Undersvik.

– Vi hade inga anknytningar till orten, så vi hade inte flyttat om inte skolan funnits, säger hon. Skolan är nedlagd sedan länge, men Kari bor kvar – i en bygd som, åtminstone på vintern, gått från livad till snudd på heldöd.

UNDERSVIK

Efter sommarlov 2001 lades byskolorna i Undersvik, Annefors och Rösste ned. I gårdagens tidning berättade vi om vad nedläggningen i Annefors inneburit för orten – nu har vi varit i Undersvik och kollat.

Tur för oss att Kari Sjöstrand är hemma, för annars kunde det ha blivit ett reportage utan mänskliga röster. Inte ens i Stiftsgården lyser det i fönstren.

Men dörren är öppen så vi går in. – Konstigt, det verkar ju alldeles tomt, säger Kari Sjöstrand, som följt med som ciceron.

Men längst bort, från köksregionerna, hörs lite skrammel och fram kommer Astrid Andersson, kokerskan.

– Det är bara jag här i dag. Dom andra är i Uppsala på möte, säger Astrid.

Annars är det Stiftsgården som är själva nerven i Undersvik. Det blev så när skolan stängde.

Kari bor tillsammans med sin nye man i den gamla affären, som lades ned någon gång på 70-talet. Barnen är utflugna.

Kari är professionell jazzmusiker

och spelar saxofon i den egna gruppen Talk. På piano finns sonen Gunnar.

– Ett ögonblick bara, säger Kari och rusar i väg. Med sig tillbaka har hon Talks nya platta, Nålsöga, som fått fina recensioner.

Kari drar ett stort strå till stacken för att Undersvik ska leva, åtminstone på somrarna. Hon anordnar konserter, både med sig själv och andra, i trädgården utanför den gamla affären och i ett hus intill har hon konstutställningar. Loppis har hon också.

På somrarna bidrar även Underviks hembygdsförening och kamratföreningen med olika evenemang. Även turisterna och sommarstugefolket ser då till att byn blommar.

Men så här års är det inte mycket som händer i Undersvik.

– På vintrarna blev det nästan heldött sedan skolan lagts ner. Hade det inte varit för Stiftsgården hade man inte sett en själ på dagarna.

Kari tar oss med till Eva Wengelin och Eva Wennerstrand, två som kan berätta om kampen för skolan, men ingen är hemma.

”Det var skolan som höll byn vid liv, men det var det ju ingen politiker som fattade.”

KARI SJÖSTRAND

Kari Sjöstrand flyttade med sin familj från Stockholm till Undersvik 1998. Det var skolan som i första hand lockade.

Fast Kari kan berätta hon också. Om hur politikerna uppvaktades med protestlistor och om hur föräldrar och elever åkte till Bollnäs och demonstrerade för att skolan skulle få vara kvar.

– Det var skolan som höll byn vid liv, men det var det ju ingen politiker som fattade.

Efter nedläggningen gjordes försök att starta en friskola.

– Vi var väldigt nära att lyckas, men föll på målnöret. Barnen hade gått i skola i Vallsta ett år och alla ville inte flytta tillbaka. Därför fick vi inte ihop det antal elever som krävdes.

Skolbyggnaden förblev därmed tom, till makarna Ulla och Göran Sjöstedt från Västerås några år sena-

re slog till och köpte. De öppnade en världsbutik i den gamla skolan och började sälja rättvisemärkta och ekologiska produkter.

Det gick riktigt bra i några år, men för snart ett år sedan bjöd makarna ut skolbyggnaden med tillhörande utrymmen till försäljning. Ännu har ingen nappat.

Kari Sjöstrand har inga planer på att sälja.

– Jag älskar verkligen mitt ställe, som dessutom blivit en samlingsplats för hela familjen.

BENGT BOMAN

0278-275 81

bengt.boman@ljusnan.se